

**Τρίμηνη
έκδοση
του Συλλόγου
Διχωριτών
Δωρίδας**

ΚΩΔΙΚΟΣ 6506

Διχώρι (Κωστάριτσα)

Αριθμός φύλλου 31 • Ιανουάριος - Μάρτιος 2010

Γραφεία Συλλόγου: Τίγρητος 8, 157 72 Ζωγράφου - Τηλ. και Fax: 210 7779504 - Α.Φ.Μ. 099027178

**Η ομορφιά της Άνοιξης
και οι ευλογίες του Πάσχα
να γεμίζουν τις καρδιές μας.**

Το Δ.Σ. του Συλλόγου Διχωριτών

Πάσχα στο χωριό

Ελάτε να γιορτάσουμε όπως κάθε χρόνο κοντά στη φύση στο όμορφο Διχώρι την Ανάσταση του Θεανθρώπου. Το κατάστημα λειτουργεί υπό νέα Διεύθυνση, την οποία διακρίνει ενεργητικότητα και ενδιαφέρον για την καλλίτερη εξυπηρέτησή σας (για περισσότερες πληροφορίες όσον αφορά το κατάστημα και τις απαιτήσεις σας για το Πάσχα επικοινωνείτε με την Τσιτσιγκρώτη Μαρία τηλ. 6945375036 και Καραϊνδρο Σπύρο στο τηλέφωνο 6946658980). Το Πολιτιστικό Κέντρο (Ξενώνας) θα λειτουργεί επίσης κανονικά (τηλ. εξυπ., 6983513271 Κουτσόπουλος Δημήτριος).

**Σας περιμένουμε
Καλή Ανάσταση**

**Επισκεφθείτε
το χωριό μας**

Σας περιμένει ο όμορφος ξενώνας μας

Τηλέφωνα κρατίσεων: Κουτσόπουλος Δημήτριος 6972115519.

Διχωριτικό Αντάμωμα

Στις **25 Απριλίου 2010** ημέρα Κυριακή στη 1 το μεσημέρι καλούμε όλους τους Διχωρίτες και τους φίλους του χωριού μας σε ένα ξεχωριστό αντάμωμα **στην ταβέρνα το "Μαντρί"** στην Άνω Γλυφάδα - Τερψιθέα, Βαρδουσιών 29. Στην ανωτέρω εκδήλωση δεν θα υπάρχει μενού αλλά ο καθένας θα παραγγέλνει ανάλογα με την επιθυμία του. Θα υπάρχει μουσική με εκλεκτά παραδοσιακά δημοτικά τραγούδια την οποία θα επιλέγει D. J. Παρακαλείστε να δηλώσετε συμμετοχή για την καλύτερη εξυπηρέτησή σας. Για πληροφορίες απευθυνθείτε στους κυρίους Καραϊνδρο Βασίλη στο τηλέφωνο 6976672776 και Γιάννη Βελέντζα στο 6972250326 και στα γραφεία του Συλλόγου κάθε Τετάρτη 7-9 μ. μ..

Σας περιμένουμε

Το Δ. Σ.

«Τα παλιά χρόνια στην Κωστάριτσα»

Γιαννίτσα Τσιαπαρίκου

Το 1947 καλέσανε τους άντρες μας να παρουσιαστούν να υπηρετήσουν στην εθνοφρουρά. Ο άντρας μου μου έγραψε να φύγουμε να μη μας σκοτώσουν οι αντάρτες. Φύγαμε εγώ με τα δύο παιδιά που είχα τότε, το Θανάση και την Αθηνά, δύο και τριών χρονών. Φύγαμε με το φόβο μη μας δούνε οι αντάρτες. Περάσαμε από το Κουπάκι, κατεβήκαμε το βράδυ στη Ρέρεση και κοιμηθήκαμε εκεί. Το πρωί πέρασε το λεωφορείο και πήγαμε στη Ναύπακτο. Το επόμενο πρωί πήγαμε Ψαθόπυργο, κοιμηθήκαμε το βράδυ και το πρωί πέρασε το τραίνο και επιτέλους φτάσαμε στην Αθήνα. Ήτανε Νοέμβριος και έπρεπε να φύγει ο συγχωρεμένος για Λιδωρίκι. Έψαξε να βρούμε κανένα σπίτι να μείνουμε, ήρθε και η κουινιάδα μου η Μαργαρίτα και ο πεθερός μου και βρήκαν ένα δωμάτιο κοντά στον Άγιο Γεράσιμο στα Άνω Ιλίσια και μέναμε εκεί πέντε άτομα και τα δύο μικρά παιδιά. Ο κουινιάδος μου ο Χαράλαμπος, ο Σωτήρης, ο πεθερός μου και η κουινιάδα μου η Μαργαρίτα. Νερό κουβαλούσα από το πηγάδι μιας θείας μου Κουτσοπούλου με δύο τενεκέδες για πλύσιμο και όλη τη λάτρα. Καμιά ευκολία τότε.

Το 1948 έφυγα με τα παιδιά για Λιδωρίκι να πάμε κοντά στον πατέρα. Το ίδιο δύσκολα κι εκεί. Σ'ένα μικρό καλυβάκι για πέντε μήνες. Προσφυγιά πραγματική. Οι σημερινοί πρόσφυγες βρήκαν δουλειές, έβγαλαν λεφτά, εμείς τότε δεν είχαμε ρούχα να φορέσουμε και τώρα γέμισε ο κόσμος, ότι τους δίνουν τα πετάνε κι αγοράζουν καινούργια. Όταν φύγαμε για Λιδωρίκι σε πέντε μέρες φτάσαμε από εδώ στο Αίγιο, κοιμηθήκαμε σ'ένα δωμάτιο που έμπαιναν τα φορτηγά για ζύγισμα, κάτω στο τσιμέντο για τρεις μέρες. Το καίκι έπρεπε πρώτα να πάει το στρατό για Ερατεινή και έπειτα εμάς. Όταν μας πήρε είχε τρικυμία και είπαμε πως θα μας φαν τα ψάρια. Πήγαμε Ερατεινή, μείναμε άλλες δυο μέρες γιατί έπρεπε να έρθει φάλαγγα να συνοδεύει το λεωφορείο. Κι έτσι έγινε. Εκεί πάλι πρόσφυγες, ένα μικρό καλυβάκι σαν κοτέτσι.

Στο χωριό μόνο γέροι είχαν μείνει και την ημέρα δούλευαν στα χωράφια και το βράδυ πήγαιναν να κοιμηθούνε στη Βοστινίτσα, καθώς υπήρχε εντολή μάλλον από το στρατό για να μη βρίσκουν ψωμί οι αντάρτες.

Το φθινόπωρο εκκένωσαν όλα τα χωριά να περνώσουν οι αντάρτες ώστε να αναγκαστούν να παρουσιαστούν. Αφού έφυγε ο κόσμος κατέβηκε στο Λιδωρίκι και έπρεπε να βγάλει ταυτότητα για να ταξιδέψει για Αθήνα. Όσπου να βγει όμως η ταυτότητα περνούσαν οχτώ ημέρες και που να μείνει ο κοσμάκης. Εξυπνέτσα κι εγώ όσους μπορούσα, έστρωναν κι έξω στο χώμα. Ως για τα ζωντανά που είχαν τα έδωσαν για ένα κομμάτι ψωμί.

Οι στρατιώτες μας απολύθηκαν Αύγουστο μήνα, ήταν και παιδιά από τη Βοστινίτσα, ήρθαν οι μάνες με τα φαγητά και τις ωραίες πίτες τους και κάναμε ένα γλέντι τρικούβερτο.

Κατόπιν εμείς πιάσαμε ένα καλύτερο σπίτι.

Όμως ο στρατός σε κάθε γειτονιά οργάνωσε και δέκα άντρες οπλισμένους με ένα ντουφέκι και μια χειροβομβίδα. Το χειμώνα ένα βράδυ ο στρατός είχε βγει έξω. Ειδοποιήθηκαν οι αντάρτες και με μιας μπήκαν μέσα στο Λιδωρίκι. Ακούμε τη νύχτα ντουφέκια και λέει ο άντρας μου ήρθαν αντάρτες. Έκρυψε αμέσως τα όπλα και κρύφτηκε κάτω από το κρεβάτι. Μετά όμως σκέφτηκε ότι θα ήταν χειρότερα αν τον έβρισκαν και βγήκε. Ακούμε στην αυλή πατήματα και σε λίγο έρχονται δυο μέσα. Λένε σκωθείτε και ελάτε μαζί μας. Τότε λέει ο συγχωρεμένος, ποιος να έρθει; Η γυναίκα μου που είναι στις μέρες της να γεννήσει για η πεθερά μου που είναι ογδόντα χρονών; Η μάνα μου κοιμόταν στη γωνιά δίπλα στο τζάκι με τα δυο παιδιά κι εγώ ήμουν έγκυος στον Κώστα. Του λένε να έρθεις εσύ. Εγώ να έρθω λέει η μάνα μου, που θα τον πάτε παιδάκια μου; Λέει ο άντρας μου μην φοβάστε, άνθρωποι είναι κι αυτοί δεν τρώνε. Πήγαν κάτω στην αγορά, είχαν ανοίξει όλα τα μαγαζιά και λεπυλούσαν. Ο άντρας μου σκεφτόταν να κρυφτεί στη ρεματιά που είναι μέσα στο Λιδωρίκι. Όταν είδε ότι είχαν πιάσει τον ταξίαρχο σκέφτηκε ότι αυτοί θα έμεναν και τη μέρα εκεί. Τον πήρε ένας και του λέει θα πάμε σε κανένα σπίτι να βρούμε ψωμί, τότε είπε ο άντρας μου θα πάμε στο δικό μου, έχω εγώ. Είχα φουρνίσει εκείνη την ημέρα. Αφού ήρθαν και τους έδωσε ψωμί του λέει: τώρα συναγωνιστή μπορώ να μείνω εγώ, βλέπεις έχω οικογένεια. Εγώ θα σε αφήσω απάντση, όμως αν σε πιάσει άλλος δεν θα πεις ότι σε άφησα εγώ κι έτσι κι έγινε. Έφυγαν νύχτα και πήραν μαζί τους είκοσι άτομα από τον ύπνο, μετά από λίγες μέρες τους σκότωσαν. Έπειτα άρχισαν οι εξορίες, οι ανακρίσεις ποιοι τους φέρανε.

Το '49 το φθινόπωρο ο στρατός θα έβγαινε έξω για τα χωριά μας και πήραν τον άντρα μου να τους δείξει το δρόμο. Αφού περάσανε το χωριό και προχωρούσαν για Κρέκιζα τους χτύπησαν από αριστερά οι αντάρτες και έγινε γερή μάχη, σκοτώθηκαν αρκετοί, προπαντός από το στρατό. Σκοτώθηκε και μια αγωγιάτιστα από το Λιδωρίκι και τη θάψανε στον Προφήτη Ηλία και το '50 που επαναπατριστήκαμε πήγαν ο δικός μου με τον άντρα της και της έβγαλαν τα κόκαλα.

Στη μάχη αναγκαστικά πήρε το πολυβόλο και πολέμησε κι ο άντρας μου και σε μια συγκέντρωση στο Λιδωρίκι έβγαλε λόγο ένας ανώτερος και αναφέρθηκε στο όνομά του ότι ο Τσιαπαρίκος πολέμησε με το πολυβόλο, κάτι που εκείνος δεν ήθελε να ακουστεί.

Το '50 την άνοιξη έπρεπε να φύγουμε για το χωριό, μας έδωσαν ζώα αλλά μόνο τρεις οικογένειες πήγαμε και βρήκαμε έρμα μαντριά γεμάτα λύκους, τα σπίτια ανοιχτά και ρημαγμένα. Περάσαμε πολύ δύσκολα, σιγά σιγά όμως ήρθαν όλοι.

Όμως ξαναερήμωσε το χωριό. Τώρα το παραδίνουμε στους νέους. Εμείς οι ογδονταπεντάρηδες και οι ενενηντάρηδες. Αφήνουμε γεια στη γειτονιά και γεια στα παλλικάρια.

Τα πρώτα χρόνια στην Αθήνα

Σε ότι αφορά τα πολύ παλιά χρόνια εγώ δε γνωρίζω πολλά. Η πεθερά μου μου έλεγε ότι γύρω από τον Ευαγγελισμό έβσκε τα γίδια, ως κοπέλα λέμε περίπου το 1900. Εγώ για πρώτη φορά ήρθα το 1936 σε ηλικία 16 χρονών. Ήρθα σε μια θεία μου για τρεις μήνες περίπου. Η Αθήνα ήταν ένα χωριό. Τα σπίτια λίγα και αραιά, μονοκατοικίες και πολλά οικόπεδα. Νερό έφερνε το βυτίο σε κάποιο σημείο της γειτονιάς και πηγαίναμε με τους τενεκέδες να κουβαλήσουμε για να το αποθηκεύσουμε και να περάσουμε, να πίνουμε και για μαγείρεμα. Για πλύσιμο βγάλαμε από ένα πηγάδι που είχε η αυλή. Στην άκρη της αυλής είχε πλυσταριό και στο βάθος τουαλέτα. Τα νερά από τη σκάφη και από το νεροχύτη τα χύναμε με το ντενεκέ έξω στο οικόπεδο για να μη γεμίσει ο βόθρος.

Τότε το καζάνι το ζεσταίναμε με ξύλα για να πλύνουμε. Το φαί το βράζαμε στη φουφού (μαγκάλι) με κοκ, που είναι σαν τα κάρβουνα με τη διαφορά ότι είναι βαριά κομμάτια, λες και έχουν σίδηρο μέσα τους. Για να ανάψει πρώτα βάζαμε κάτι ξυλαράκια που τα λέγαμε δαδιά, αυτά ήταν η καρδιά από κορμό πεύκου κι έπαιρναν αμέσως φωτιά και γύρω τους τα κοκ. Όμως όταν μισοκαίγονταν ήθελαν σκάλισμα με την τσιμπίδα να πέσει η στάχτη από τη σχάρα και να βάλουμε πάλι κοκ κι αν αργούσαμε έσβηνε η φωτιά. Τότε ήθελε πάλι από την αρχή για να ανάψει και το φαί αργούσε να βράσει. Όταν τύχαινε να συμβεί αυτό έβρισκε η θεία το φαί ακόμα άβραστο μου έλεγε σου έσβησε η φωτιά Γιαννίτσα, όχι θεία δεν έσβησε έλεγα εγώ. Η θεία όμως τα ήξερε αυτά απ' έξω κι ανακατωτά.

Επίσης το σιδερώμα τότε ήταν δύσκολο. Στα παλιά σίδερα βάζαμε κάρβουνα μέσα για να σιδερώσουμε και μόλις σιδερώναμε ένα ρούχο έπεφτε κάτω η στάχτη και έπρεπε να το τινάζουμε πολλές φορές ώστε να πέσει η στάχτη από τα πλαινά και να συμπληρώσουμε κάρβουνα.

Τώρα υπάρχουν όλες οι ευκολίες, πατάς ένα κουμπί πλένει το πλυντήριο, τα βγάζει έτοιμα, το ίδιο και η κουζίνα και ο θερμοσίφωνας. Όπως και το ψυγείο, παλιά είχαμε φανάρια με σήπα για να αερίζονται τα φαγητά. Μετά βγήκαν τα ψυγεία, στα οποία έβάζαν πάγο κάθε μέρα, που έφερνε ο παγοπώλης. Είχε πολλούς παγοπώληδες, άλλοι είχαν μηχανές με κασόνι που το γέμιζαν κολόνες από πάγο. Άλλοι είχαν άλογα.

Τότε υπήρχαν και αμπέλια λίγο πιο πάνω. Τώρα δεν υπάρχει χώμα να το γνωρίσουν τα μικρά παιδιά, τσιμέντο μόνο. Τότε τα παιδιά εκείνης της εποχής έπαιζαν άνετα, δεν συμμαζεύονταν ως τη νύχτα. Φωτισμός ελάχιστος, συκοινωνία αραιά και που και πολλοί χωματόδρομοι. Πολλές οικογένειες είχαν και έξι επτά κατσίκες και τις έβρισκαν γύρω γύρω καθώς και κότες. Τότε τα Ιλίσια ονομάζονταν Κουπόνια και είχαν όλο γουρουνάδικα, στάβλους και νταμάρια. Άλλοι μαζί με τις κατσίκες και τις κότες είχαν κουνέλια καθώς και άλογα και ανεβοκατέβαιναν στον Υμηπτό για να φέρουν το

γάλα από τα γίδια που είχαν και το κάνανε διανομή. Ως για κούραση δεν το συζητάμε.

Τότε η φτώχεια ήταν μεγαλύτερη από τη σημερινή. Με βιβλιαράκι ψώνιζαν από τον μπακάλη της γειτονιάς, το ίδιο και στο γειτονικό φούρνο, το ίδιο και στη λαϊκή, ένας γνωστός έμπορος έδινε τα ρούχα με δόσεις.

Εγώ που τα γράφω αυτά, η ηλικία μου είναι 87 και είμαι πέντε χρόνια στο κρεβάτι, η πάθησή μου, μυοπάθεια μου παρουσιάστηκε το 1943, 23 χρόνων. Όμως τα παιδιά μου δεν με πήγαν στο γηροκομείο, μου πληρώνουν το νοίκι, γυναίκα που με περιποιείται, τα πάντα πληρωμένα, γιατί είναι καλά παιδιά και να έχουν την ευχή μου.

Θα τελειώσω αυτή την αφήγηση με κάποια ποιήματα και τραγούδια που θυμάμαι από τα παλιά και καλό είναι να τα γνωρίσουν και οι πιο νέοι.

Ποιήματα

Μάνα με τους εννιά σου γιούς και με τη μια την κόρη
Την κόρη τη μονάκριβη, την πολυαγαπημένη,
Την είχε δώδεκα χρόνων κι ο ήλιος δεν την είδε
Στα σκοτεινά την έλουζε, σ' άφεγγα τη χτενίζει
Σ' άστρα και στον αυγερινό έπλεκε τα μαλλιά της.

Προξενπάδες ήρθαν από τη Βαβυλώνα
Να πάρουνε την Αρετή πολύ μακριά στα ξένα.
Οχτώ αδερφοί δε θέλανε κι ο Κωνσταντίνος θέλει
Μάνα μου να τη δώσουμε την Αρετή στα ξένα,
Στα ξένα εκεί που περπατώ στα ξένα που πηγαίνω.
Καλά λες Κωνσταντάκη μου καλά λες Κωνσταντίνε
Να δώσουμε την Αρετή πολύ μακριά στα ξένα,
Στα ξένα εκεί που περπατείς στα ξένα που πηγαίνεις.
Μα αν τύχει θάνατος αν τύχει κι έρθει αρρώστια
Αν τύχει λύπη ή χαρά ποιος πάει να μου τη φέρει;
Αν τύχει θάνατος αν τύχει κι έρθει αρρώστια
Αν τύχει λύπη ή χαρά εγώ θα σου τη φέρω.

Και ήρθε χρόνος δίσεκτος και μήνας οργισμένος
Κι οχτώ αδερφοί πεθάνανε.
Έμεινε η μάνα μοναχή σαν καλαμιά στον κάμπο.
Σ' όλα τα μνήματα έκλεγε σ' όλα μοιρολογούσε
Στου Κωνσταντίνου το μνημείο ανέστα τα μαλλιά της.
Ανάθεμά σε Κωνσταντή και μυριανάθεμά σε.
Το τάξιμο που μου 'ταξες τότε θα μου το κάνεις;
Βροντοχτυπάει ο ουρανός κι η γης αναταράχθει

Κι όλα τα μνήματα άνοιξαν κι ο Κωνσταντίνος βγήκε.
Πάει και παίρνει τ' άλογο να πάει να της τη φέρει.
Από μακριά τη χαιρετά κι από κοντά της λέει
Πάμε Αρετή να φύγουμε στο σπίτι μας να πάμε
Τι έγινε αδερφούλη μου και ήρθες τέτοια ώρα
Η μάνα μας με έστειλε θέλει να σ' ανταμώσει
Αν είναι να 'ρθω για καλό να στολιστώ και να 'ρθω
Κι αν είναι πάλι για κακό τα μαύρα να φορέσω
Πάμε Αρετή να φύγουμε κι ας είσαι όπως είσαι.

Κοντολιγίζει τ' άλογο και πίσω την καθίζει
Στο δρόμο που πηγαίνανε πουλάκια κελαποδούσαν
Δεν κελαποδούσαν σαν πουλιά μήτε σαν χελιδόνια
Μον' κελαποδούσαν κι έλεγαν ανθρώπινη λαλίτσα

Δεν είναι κρίμα κι άδικο, παράξενο μεγάλο
Να περπατούνε ζωντανοί με τους αποθαμένους
Άκουσες Κωνσταντίνε μου τι λένε τα πουλάκια;
Πουλάκια είν' κι ας κελαποδούν, πουλάκια είν' κι ας λένε

Και παρακεί που πήγαιναν κι άλλα πουλιά το λέγαν
Φοβάμαι αδερφούλη μου, λιβάνι μου μυρίζεις
Εχθές πρωί την Κυριακή στην εκκλησιά είχα πάει
Και μας θυμιάτισε ο παππάς με περσικό λιβάνι

Κι όταν στο σπίτι φτάσανε της λέει να κατέβει
Δυο καμιτσιές δίν' σ' άλογο κι από μπροστά της χάθει
Η Αρετή φοβήθηκε και τρέχει τρομαγμένη
Χτυπά την πόρτα δυνατά κι άρχισε να φωνάζει

Άνοιξε μάνα μ' άνοιξε και μια φωνή ακούσκει
Ποιος είσαι συ που μου χτυπάς και με φωνάζεις μάνα
Αν είσαι φίλος διάβαινε κι αν είσαι εχθρός μου φύγε
Κι αν είσαι ο πικροχάρωντας άλλα παιδιά δεν έχω
Η δόλια η Αρετούλα μου είν' μακριά στα ξένα

Άνοιξε μάνα άνοιξε εγώ είμαι η Αρετή σου
Τότε την πόρτα άνοιξε σφιχτά αγκαλιαστήκαν
Κι από το κλάμα το πολύ επέσαν και πεθάναν.

Ένα ποίημα που μου είχε βάλει ο δάσκαλος να πω
την 25η Μαρτίου

Η Δέσπω

Έχος βαρύς ακούγεται στου Δημουλά τον πύργο
Μήνα σε γάμο ρίχνονται μήνα σε πανηγύρι;
Ουδέ σε γάμο ρίχνονται ούτε σε πανηγύρι
Η Δέσπω κάνει πόλεμο και πολεμάει τους Τούρκους

Δέσπω μου ρίξε τ' άρματα δεν είναι εδώ το Σούλι
Εδώ είσαι σκλάβα του πασά σκλάβα των Αρβανιτών
Η Δέσπω αφέντες Λιάππδες δεν έκανε δεν κάνει
Με μια που φώναζε κόρες και νύφες κράζει

Ελάτε όλες γύρω μου σφιχτά αγκαλιαστείτε
Χίλια φυσίγγια ήταν εκεί κι αυτή φωτιά τους βάζει
Και τα φυσίγγια πήραν φωτιά κι όλοι φωτιά γινήκαν

Να σας πω κι ένα τραγούδι από τα αμέτρητα που
τραγουδούσαμε

Νεραντζούλα φουντωμένη πού 'ναι τα άνθη σου,
πού 'ναι τα κάλλη σου που 'χες πρώτα που 'ναι η εμορφιά.
Φύσηξε ο βοριάς ο μέγας και τα τίναξε
Σε παρακαλώ βοριά μου φύσα σιγανά
για ν' αράξουν τα καράβια που 'ν στην θάλασσα
για ν' αράξει κι ο καλός μου που 'ν στην ξενιτιά.

Αυτό πολύ το τραγουδούσαμε όταν μαζευόμασταν
πολλοί και ξεφλυδίσαμε τα καλαμπόκια. Τραγουδού-
σαμε και χορεύαμε και κάναμε διάφορα αστεία χωρίς
να παρεξηγούμαστε.

Ένα δημοτικό τραγούδι στο όνομα της αδελφής
μου της συχωρεμένης της Αγγελικής.

Αγγέλω μ' κραίν' η μάνα σου, δεν ξεύρω τι σε θέλει
Να πας Αγγέλω μ' για νερό να πιούν τα παλικάρια
Τα παλικάρια κι αν διψούν στη βρύση να παν να πιούνε
Κι εγώ θα πάω στο κέντημα με τ' άλλα τα κορίτσια
Το κέντημα είναι γλέντισμα κι η ρόκα το σεργιάνι
Κι αυτός ο δόλιος ο αργαλειός είναι σκλαβιά μεγάλη.

Να 'χα ένα μίλο να 'ριχνα στο πέρα παραθύρι
Να τσάκιζα το μαστραπά που 'χει το μόσκο μέσα
Το μόσκο το γαρύφαλλο και το μακεδονίσι
Και μέσα η κόρη κένταγε μεταξωτό μαντήλι

Το μαντηλάκι που κεντάς σε μένα να το στείλεις
Να μην το στείλεις μοναχό παρά με την αγάπη
Στα γόνάτά μου το 'βαλα και το συκνωρωτούσα
Για πες μου μαντηλάκι μου αν μ' αγαπάει η κυρά σου
Όταν σε συλλογίζεται και σ' αναφέρνει ο νους της
Σαν θάλασσα zalίζεται σαν κύμα δέρνει ο νους της.

ΤΕΛΟΣ

Μήνυμα για τη γιορτή της Γυναίκας

8 του Μάρτη γιορτάσαμε τη Γυναίκα .
ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ του πόνου και του μοχθού , ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ της ομορφιάς και της λατρείας ,ΓΥΝΑΙΚΑ αγνοημένη ,ΓΥΝΑΙΚΑ καταπιεσμένη ,ΓΥΝΑΙΚΑ λατρεμένη ,ΓΥΝΑΙΚΑ της αγάπης και της αγωνίας της χαράς και της λυπής του ερωτα και της μητρότητας ,ΓΥΝΑΙΚΑ της επαρχίας και των αστικών κέντρων ,ΓΥΝΑΙΚΑ αγροτίσσια που σκάβεις με τα χέρια σου τη γη ,ΓΥΝΑΙΚΑ του γραφείου , επιστημονήσα ,του εργοστασίου.ΓΥΝΑΙΚΑ σπου κι αν εργαζεσαι ,που πλενεις και μαγειρευεις για τον άνδρα σου και τα παιδιά σου ,που αγωνιας για το αύριο ,που ξενυχτας με τα ονειρα που δεν ήρθαν .Ποσες φορες δεν σε είδαμε να κλαις και να κρυβεις τα δακρυα σου με την πιαλάμη σου ;Πόσες φορές δεν εκρυσες τα χέρια σου τα τιμημενα στη μπλουζα σου ; Από τον πόνου που δεν ήθελες να δείξεις.ΓΥΝΑΙΚΑ που πρεπτε να εξακολουθεις να γιορταζεις όλες τις μέρες του χρόνου .ΓΥΝΑΙΚΑ εσύ που ξέρεις να ερωτεύεσαι και να γελάς ,που ξέρεις να δουλευεις και να ξεχνας ν αγωνιας και να ελπίζεις να γεννάς και να λατρεύεις ,να εμπνέεις και να εμπνέεσαι . ΠΟΣΑ; Δεν ξέρεις να κάνεις κι ας μην το ξέρουν ΠΟΣΑ; Δεν δίνεις κι ας μην το βλέπουν . **ΌΛΑ ΟΣΑ ΕΙΣΑΙ ΥΠΑ ΡΧΟΥΝ** μέσα στα μάτια των παιδιών σου . Ο κόσμος όλος υπάρχει μέσα στην αγκαλιά σου , τον κρατάς από το χέρι ακόμη κι όταν αυτός σου το αρνεϊται ΕΜΕΙΣ ΣΕ ΤΙΜΟΥΜΑΙ .

Ε ...ΨΙΤ...ΓΥΝΑΙΚΑ Σ' ΑΓΑΠΑΜΕ
ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΑ Σ' ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

ΜΑΡΜΑΡΑ ΓΡΑΝΙΤΕΣ
ΠΛΑΚΑΚΙΑ ΠΕΤΡΑ
ΚΑΡΥΣΤΟΥ ΣΚΑΠΙΤΣΑΡΙΣΤΑ
ΠΑΓΚΟΙ ΚΟΥΖΙΝΑΣ ΜΑΡΜΑΡΙΝΑ ΤΡΑΠΕΖΑΚΙΑ
N. MEMMOΣ & ΣΙΑ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ: 2ο χλμ Α. ΚΟΡΩΠΗΟΥ-ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΤΗΛ 210-662 7786, -662 7039
Β' ΕΚΘΕΣΗ: 7ο χλμ Α. ΠΑΙΑΝΙΑΣ -ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΤΗΛ 210-602 0819, -662 7987

ΤΑΚΤΙΚΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ 24ης ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2010

Στις 24 Ιανουαρίου 2010, ημέρα Κυριακή και ώρα 10.00 π. μ. στον Δημοτικό Κινηματογράφο «ΑΛΕΚΑ» στην πλατεία Γαρδένιας Ζωγράφου, συνήλθε η Τακτική Γενική Συνέλευση των μελών του Συλλόγου μας.

Ο Πρόεδρος του Δ.Σ. κ. Αλούπης Δημήτριος αναφέρθηκε στα πεπραγμένα του Δ.Σ. για το έτος 2009 και τον προγραμματισμό για το 2010 αφού πρώτα τους ευχαρίστησε όλους για την παρουσία τους και για την πολύτιμη ηθική και οικονομική τους βοήθεια. Επίσης εξήρε τη συνεργασία του Συλλόγου με το Τοπικό Συμβούλιο, την Εκκλησιαστική Επιτροπή, το Δήμαρχο και την Επιτροπή του Πολιτιστικού Κέντρου.

Τη Γενική Συνέλευση τίμησε με την παρουσία της η βουλευτής του Νομού μας Παπαθανάση Αφροδίτη η οποία προσφώνησε τους συγχωριανούς μας με θερμά λόγια και τους ευχήθηκε υγεία και μακροήμευση.

Ακολούθησε τοποθέτηση του Παρέδρου Δημητρίου Κουτσόπουλου, αναφορικά με τη συνεχιζόμενη όχληση που προκαλεί η αδέσποτη διέλευση ζώων, τις ζημίες που προκαλούν στο χωριό και στις ενέργειες που κατά καιρούς έχει προβεί για την επίλυση του θέματος. Επίσης αναφέρθηκε στη διαχείριση των απορριμμάτων ώστε να αποφεύγεται η κακή εικόνα των πεταμένων σκουπιδιών. Κατόπιν αναφέρθηκε στην ολοκλήρωση του εσωτερικού δρόμου του χωριού και στη δημοπράτηση του δρόμου Διχωρίου-Δάφνου πιθανόν μέχρι το Πάσχα.

Στη συνέχεια το λόγο έλαβε η κα Καίτη Αλούπη η οποία αναφέρθηκε στους δύσκολους οικονομικούς καιρούς και τόνισε ότι με τη βοήθεια όλων των συγχωριανών θα συνεχιστούν οι δράσεις που θα βελτιώνουν το χωριό μας και ότι θα πρέπει οι παλιότεροι να γίνουμε το παράδειγμα για τους νεότερους.

Ακολούθησε τοποθέτηση του κ. Βλαχογιάννη Ευθυμίου ο οποίος αναφέρθηκε στο θετικό πνεύμα το οποίο διέκρινε το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας και επισήμανε ότι θα πρέπει να δοθεί μεγάλη προσοχή και ιδιαίτερη επίβλεψη κατά την κατασκευή του δρόμου από την ένωση μέχρι το χωριό μας.

Βραβεύθηκε από το Σύλλογό μας, με τιμητική πλακέτα η κα Γιαννίτσα Γ. Τσαπαρίκου η οποία εκδήλωσε την αγάπη της για το χωριό μας καταθέτοντας τις αναμνήσεις της έγγραφα και οι οποίες δημοσιεύονται στην εφημερίδα του χωριού μας.

Μετά την ψήφιση των θεμάτων της Ημερήσιας Διάταξης εκλέχθηκε εφορευτική επιτροπή για τη διενέργεια των αρχαιρεσιών της 31ης Ιανουαρίου 2010.

ΤΟ ΝΕΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας που αναδείχθηκε από τις αρχαιρεσίες στις 31-1-2010 συγκροτήθηκε σε Σώμα ως ακολούθως:

Πρόεδρος	Αλούπης Βασίλειος του Κων/νου
Αντιπρόεδρος Α΄	Βελέντζας Ιωάννης του Δημητρίου
Αντιπρόεδρος Β΄	Ράπη Παρασκευή του Αγγέλου
Γενικός Γραμματέας	Τσαπαρίκου Ευφροσύνη του Μαρίνου
Ειδικός Γραμματέας	Αλούπη Ευφροσύνη του Παναγιώτη
Ταμίας	Καραίνδρος Βασίλειος του Παναγιώτη
Έφορος	Καραίνδρος Ιωάννης του Ευαγγέλου
Σύμβουλος	Αλούπης Δημήτριος του Ευαγγέλου
Σύμβουλος	Τσαπαρίκος Κων/νος του Γεωργίου

ΔΗΜΟΣ ΒΑΡΔΟΥΣΙΩΝ ΚΑΙ «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ»

Στις 6 Μαρτίου συνεδρίασε το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Βαρδουσίων, στο Κροκύλιο με βασικό θέμα προς συζήτηση το Πρόγραμμα «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ». Ο Δήμαρχος μας εξέφρασε την άποψή του λέγοντας ότι θα πρέπει να παραμείνουμε αυτοδιοίκητοι και ο Νομός μας αντί δύο ή τρεις Δήμους σε έσχατη ανάγκη να διαιρεθεί σε έξι Δήμους. Υπέρ του αυτοδιοικητού τάχθηκαν οι Δημοτικοί Σύμβουλοι, οι Πρόεδροι των Τοπικών Διαμερισμάτων και οι Πολιτιστικοί Σύλλογοι διότι έτσι πιστεύουν θα εξυπηρετηθούν αποτελεσματικότερα τα συμφέροντα των Δημοτών.

Όταν τέθηκε το ερώτημα της προτίμησης σε περίπτωση αναγκαστικής συνένωσης τότε τα τοπικά διαμερίσματα μοιράστηκαν μεταξύ Λιδωρικού και Ευπαλίου με διαφορετικά κριτήρια το καθένα. Σε αναμονή δημοσίευσης από την κυβέρνηση της Διοικητικής Μεταρρύθμισης για να επανέλθουμε.

Νέο Δ.Σ. της Ομοσπονδίας Συλλόγων Βορειοδυτικής Δωρίδας

Την 6η Φεβρουαρίου 2010 πραγματοποιήθηκε η κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας. Ακολούθως έγινε γενική συνέλευση με οικονομικό και διοικητικό απολογισμό και εκλογές για το νέο Δ.Σ. του συλλόγου.

Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας Συλλόγων Βορειοδυτικής Δωρίδας, που προήλθε από τις εκλογές της 6ης Φεβρουαρίου 2010, συγκροτήθηκε ΟΜΟΦΩΝΑ σε σώμα ως εξής:

Πρόεδρος	Κωσταντόπουλος Ζήσιμος - Κερασιά
Α΄ Αντιπρόεδρος	Τρίγκας Ιωάννης - Διακόπι
Β΄ Αντιπρόεδρος	Κωνσταντινίδης Ευστάθιος - Περιβόλι
Γ. Γραμματέας	Τσακατούρα Παναγιώτα - Αλποχώρι
Ειδικός & Οργανωτικός Γραμματέας	Γραββάνης Ευάγγελος - Κροκύλειο
Ταμίας	Φλώρου Ζωή - Κριάτσι
Έφορος Δημ. Σχέσεων	Αλούπης Δημήτριος - Διχώρι
Μέλη	Μαυραγάνης Ιωάννης - Αρτοτίνα
	Άσφης Γεώργιος - Δάφνος
	Καραχάλιος Γεώργιος - Κλήμα
	Λάζος Παναγιώτης - Κάλλιο
	Χαραλαμπίδης Δημοσθένης - Τρίστενο
	Ανέστος Γεώργιος - Κόκκινος
	Μητρόπουλος Χρήστος - Ψηλό Χωριό
	Τσατούχας Κώστας - Κουπάκι
	Παπαγεωργίου Γιώργος - Πενταγιού

Για το Δ. Σ.

Ο Πρόεδρος
Κωσταντόπουλος Ζήσιμος

Η Γ. Γραμματέας
Τσακατούρα Παναγιώτα

ΤΗΛΕΙΑΤΡΙΚΗ ΣΤΟ ΔΗΜΟ ΒΑΡΔΟΥΣΙΩΝ

Με ενημέρωση που μας έκανε ο Δήμαρχος Βαρδουσίων κος Νικολέτος Βασίλειος έχει ήδη εγκατασταθεί στο Αγροτικό Ιατρείο της Πενταγιούς το σύστημα τηλειατρικής. Εντός του μηνός Μαΐου θα εκπαιδευτεί στο σύστημα και ο γιατρός που θα καλύπτει τις ανάγκες ιατρικής περιθαλψής των κατοίκων του Δήμου Βαρδουσίων.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ – ΣΥΝΔΡΟΜΗ – ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Αλεξίου Αθανάσιος και Παναγιώτα Πέρρου	30	Γιαννόπουλος Νικόλαος του Κων/νου	30	Κουτσόπουλος Δημήτριος του Γεωργίου	30
Ξύκης Κων/νος του Σπυρίδωνος	20	Κωτσόβολος Γεώργιος	20	Βελή Ευφροσύνη και Παναγιώτης	60
Ξύκης Βασίλειος του Σπυρίδωνος	20	Λουκοπούλου Γλέζου Ευαγγελία	30	Σκούφης Γεώργιος και Παρασκευή	30
Ξύκης Κων/νος του Σπυρ.		Κουτσόπουλος Αθανάσιος του Κων/νου	25	Κουτσόπουλος Ιωάννης του Κων/νου	25
σε μνήμη αδελφής του Παναγιώτας Καπάντα	50	Ασημακόπουλος Η. Αθανάσιος	50	Σιώκος Ανδρέας του Κων/νου	30
Σιώκος Ιωάννης του Κων/νου	20	Μπάμπαλης Χ. Ανδρέας	20	Καραϊνδρου Όλγα σύζ. Ιωάννη	30
Διαμαντής Βασίλειος – Ελένη και Δήμητρα	60	Ζαβορίτης Ιωάννης – Ευφροσύνη	30	Καραϊνδρος Βασίλειος του Ιωάννη	30
Διαμαντής Νικόλαος του Παναγιώτη	10	Ζαβορίτου Σταματίνα	20	Καραϊνδρος Ιωάννης του Βασιλείου	30
Βλαχογιάννης Στέλιος του Γεωργίου	20	Κορτέσης Δημήτριος	20	Ξύκης Νικόλαος του Κων/νου	30
Διαμαντής Κων/νος – Βασιλική και Δήμητρα	40	Ζαβορίτης Κων/νος – Πόπη Καραϊνδρου	30	Μουρκούσης Χαράλαμπος του Τριαντάφυλλου	30
Αλούπης Θεόδωρος και Ελένη του Σπύρου	40	Κουτσόπουλος Βασίλειος του Κων/νου	20	Μουρκούσης Ευάγγελος του Τριαντάφυλλου	30
Ράπτης Αλέξανδρος – Αλεξάνδρα Ιντεπεκίδου	30	Σιώκου Παναγιώτα	30	Μουρκούσης Παναγιώτης	30
Σπαρούνης Αλέξανδρος	20	Δεδεμάδης Δημήτριος και Αναστασία	50	Αλούπης Ευάγγελος του Ιωάννη	20
Αλούπης Αθανάσιος – Αλεξάνδρα και Νίκος	40	Κουτσόπουλος Φιλ. Κωνσταντίνος σε μνήμη		Κοκώνης Ανδρέας	20
Αλούπης Κων/νος – Παγώνα	30	αδελφού του Αθανασίου Κουτσόπουλου	70	Βελέντζας Κων/νος του Αθανασίου	20
Αλούπης Κων/νος – Βασιλική και Ιωάννης	100	Αλούπης Ευαγ. Ιωάννης	20	Κουτσόπουλος Γεώργιος του Αθανασίου	20
Ασημακόπουλος Η. Αθανάσιος και Μαρία	100	Κουτσόπουλος Βασ. Φίλιππος	30	Πατραμάνης Ιωάννης – Αθηνά	50
Καραϊνδρος Ε. Ιωάννης – Χριστίνα –		Κοκώνης Σοφία	20	Καραμπούλας Ανδρέας - Γεωργία	50
Στεφανία – Ελένη Κεσεμίδη	100	Καραϊνδρου Ευφροσύνη του Κων/νου	50	Αρβανιτάκη Τασία	30
Γεωργίου Ευάγγελος του Γεωργίου	20	Φούνας Χρήστος του Ιωάννη	30	Κολαίτη Ευθυμία	20
Ζαβορίτου Παρρά Ελένη και Δημήτριος	100	Βελέντζας Γεώργιος -Ιωάννης του Χαρ.	50	Σιώκου Ευφροσύνη	20
Γεωργίου Αθανάσιος-Γεώργιος-Θωμάς- Μαρία	70	Χριστοφιλόπουλος Χρήστος	100	Γιαννακόπουλος Σπύρος	10
Λάμπρου Β. Παναγιώτης	20	Χριστοφιλόπουλος Χρήστος	20	Χανακούλας Αθανάσιος	20
Αλεξίου Μαρία	20	Κουτσόπουλος Τριαντάφυλλος	20	Κουτσόπουλος Γεώργιος του Δημητρίου	10
Ασημάκη Γεωργία	20	Λαμπρόπουλος Διονύσιος	20	Βελέντζας Επαμεινώνδας του Κων/νου	20
Μοραγέμου Τούλα	20	Βλαχογιάννης Ευθύμιος	20	Μοσχοχωρήτης Νίκος	10
Μοραγέμου Τούλα		Φυσερού Αθανασία	20	Μουρκούσης Χαράλαμπος του Τριαντ.	20
σε μνήμη Κων. Μοραγέμου-Βασ. Λουκόπουλου	50	Φυσερού Αθανασία		Βελέντζα Ελένη του Σπ.	30
Κανίστρας Κ. Χρήστος	20	σε μνήμη ανδρός της Φυσερού Δήμου	80	Παπαγεωργίου Γεώργιος του Κων/νου	20
Κανίστρας Χρήστος	50	Αλούπης Βασίλειος – Καίτη – Σοφία και Κων/νος	50	Τσιαπαρικός Ηλίας – Βασιλική – Γεώργιος	40
Πασαγγέλης Παναγιώτης	20	Κούρασης Ευθύμιος	40	Γιαννακοπούλου Μαρία	10
Λιάκος Σταύρος	30	Ζαβορίτης Ιωάννης και Ελένη	50	Τριδήμα Αλούπη Παναγιώτα	10
Ράπτης Αγγ. Αθανάσιος - Ελένη και Παρασκευή	100	Ζαβορίτης Ιωάννης και Ελένη		Τσαπαρικού Ελένη – Ευφροσύνη – Βασιλική	50
Μέρμηγκα Αντύπα Μαρία	20	σε μνήμη Δημήτρη-Ευσταθίας Ζαβορίτη	100	Παπαγιάννης Χαράλαμπος του Κων/νου	30
Μέρμηγκα Αντύπα Μαρία για Αγία Παρασκευή	50	Αλούπη Ειρήνη – Κων/νος – Φρόσω –		Χριστόπουλος Χρήστος του Ιωάννη	10
Καραφίνα Μαρία του Βασιλείου	25	Γεωργία – Δήμητρα	100	Τριάντη Γεωργία του Επαμ.	10
Καραφίνας Νίκος του Βασιλείου	20	Τσιούμα Αλίκη και Γεώργιος του Δημ.	40	Διαμαντής Αθανάσιος του Δημ.	20
Παπαναστασίου Ασημακοπούλου Αθηνά	50	Καραϊνδρος Γεώργιος του Αθανασίου	100	Διαμαντή Μαρία συζ. Δημητρίου	20
Μερσινιάς Δημ. και Καραϊνδρου Αναστασία	50	Σιώκος Γεώργιος του Κων/νου	120	Χριστοπούλου Ανθούλα	20
Μπούα Χαρίκλεια	20	Γουγουσάκης Ιωάννης – Αικατερίνη	40	Πατρινός Σαράντης του Παν.	10
Λαβίδα Γεωργία	30	Παπαγιάννης Ιωάννης του Κων/νου	30	Χριστοπούλου Ανθούλα για συντήρηση κοιμητηρίου	50
Τσιρώνης Σπύρος-Μαρία – Καραγιάννης Π.	55	Σιώκος Δημήτριος Φωτεινή- Πηνελόπη	40	Κουτσιαύτης Αθανάσιος του Γεωργ.	20
Μαρούλη Σοφία	40	Μάνος Γεώργιος και Μαρία	20	Αλούπης Σπύρος του Αθανασίου	20

Ενίσχυση αποπεράτωσης εργασιών μάνδρας

Η μάνδρα του κεντρικού δρόμου του χωριού μας, από το Άγιο Γεώργιο μέχρι σχεδόν τα Αλωνάκια, καλά να είναι, αλλά ενληκιώθηκε και παραπονιέται ότι ακόμη δεν την έχουμε καλύψει με πλάκες. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα τα νερά των βροχών να εισέρχονται εντός του τοιχείου να παγώνουν και να δημιουργούνται ρωγμές. Επιβάλλεται να μην αφήσουμε τόσο κόπο, χρόνο και χρήμα να πάνε χαμένα. Μια πρώτη εκτίμηση κόστους (υλικά-μεταφορικά-εργατικά) ανέρχεται στο ποσόν των 11.000 ευρώ για τα 475 μέτρα που είναι το μήκος της μάνδρας. Το ποσό αυτό είναι υπέρογκο για το ταμείο του Συλλόγου. Για το λόγο αυτό απευθυνόμαστε σε όλους τους συγχωριανούς μας ανάλογα με τις δυνατότητες του καθένα να συνεισφέρουν στην προσπάθεια αυτή δίνοντας από το υστέρημά τους.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

η τριώροφος οικία του Καραγιώργου Γεωργίου.

Ο τρίτος όροφος είναι τελειωμένος ενώ ο δεύτερος ημιτελής. Η οικία είναι κτισμένη σε οικόπεδο τριών στρεμμάτων περίπου. Τιμή 100.000 Ευρώ. Πληροφορίες στα Γραφεία του Συλλόγου.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ

Ψυχολόγος, Πτυχιούχος Παντείου Πανεπιστημίου αναλαμβάνει κατ' οίκον αξιολόγηση - αποκατάσταση παιδιών με μαθησιακές δυσκολίες, δυσλεξία, νοπτική στέρψη και διάχυτες αναπτυξιακές διαταραχές.

Τηλ. 210 6626126, 6974761428

**ΞΥΛΙΝΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ
ΑΝΑΠΑΛΑΙΩΣΕΙΣ**

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

Κιν.: 6972726392 • email:organopoios@yahoo.gr

Έκφραση

Λευκά είδη - δώρα

Δ. Ι. Κουτσοπούλου

Στύρων 8 - 157 71 Πλησίον Ι.Κ.Α.
Ζωγράφου - τηλ. 210 77 50 478

**ΕΞΟΧΙΚΗ ΤΑΒΕΡΝΑ
" ΤΟ ΜΑΝΤΡΙ "**

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΑΡΑΪΝΔΡΟΣ

ΒΑΡΔΟΥΣΙΩΝ 29 - ΤΕΡΨΙΘΕΑ ΓΛΥΦΑΔΑΣ
ΤΗΛ : 210 9623071 - Κιν : 6972 291873

**ΠΩΣ ΚΑΙ ΠΟΥ ΘΑ ΕΞΟΦΛΗΣΕΤΕ
ΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΑΣ**

Υπενθυμίζουμε ότι τις συνδρομές σας μπορείτε να πληρώσετε με τους παρακάτω τρόπους :

α. Απευθείας στα γραφεία μας : Τίγρητος 8 (15772) Ζωγράφου τηλ : 2107779504 Δευτέρα - Τετάρτη - Παρασκευή από 19:00-21:00

β. Καταθέτοντας τη συνδρομή σας στο λογαριασμό του συλλόγου Τράπεζα EFG Eurobank Ergasias αρ.λογ/μού 0026-0178-85-0100242572 (Σ' αυτή την περίπτωση ειδοποιήστε μας τηλεφωνικά, από το βιβλιάριο και μόνο δεν φαίνεται ο καταθέτης).

γ. Στέλνοντας ταχυδρομική επιταγή στα γραφεία μας Τίγρητος 8 Ζωγράφου.

Παραλήπτης: Βασίλης Καραϊνδρος

Διχώρι

Περιοδική έκδοση Συλλόγου Διχωριτών
«Η Αγία Παρασκευή» 1936

Γραφεία Αθηνών: Τίγρητος 8 - 157 72 Ζωγράφου
Τηλ. / Fax: 210 7779504

Σύνταξη: Το Δ.Σ. του Συλλόγου

Υπεύθυνος προς το Νόμο: Δημήτριος Αλούπης

Εμβάσματα: Σύλλογος Διχωριτών

Τράπεζα EFG Eurobank: 0026-0178-85-0100242572

Ετήσια Συνδρομή: 10 euro

Εκτύπωση: Γραφικές Τέχνες Σανιδάς
Ιωαννίνων 6 - 183 45 Μοσχάτο - Τηλ. 210 9414233

**ΤΙ; ΔΕΝ ΠΑΙΡΝΕΙΣ ΤΗΝ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΔΙΧΩΡΙ»;**

ΣΤΕΙΛΤΕ ΤΑ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΣΑΣ
ΜΕ FAX ΣΤΟ 2107779504

ΟΝΟΜΑ :

ΕΠΩΝΥΜΟ:

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:

ΠΟΛΗ: Τ.Κ.:

ΤΗΛ:

Εάν δέν έχεις FAX τότε πάρε τηλέφωνο
Δευτέρα - Τετάρτη απόγευμα
από 7μμ-9.30μμ στο τηλ. 2107779504

ΔΙΧΩΡΙΤΕΣ

προβάλλετε την επιχείρησή σας,
το επάγγελμά σας,
μέσω της εφημερίδας μας,
χωρίς κανένα κόστος.

Διχωρίτες
για υδραυλικές εργασίες,
έχουμε τον άνθρωπό μας

Αθανάσιος Κουτσιαύτης
ΥΔΡΑΥΛΙΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

Τηλ. 210 - 9717941 Κινητό: 6977 328962

Διχωρίτες,

για τα ηλεκτρικά μας, έχουμε τον άνθρωπό μας:

Δημ. Ευαγγ. Αλούπης

ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΔΕΙΑΣ Π-785

Βαρδουσιών 8 - Γλυφάδα 165 52

Τηλ. 210-9624801 - Κινητό: 6937 194745

REPLACE
ΕΙΔΩΝ ΕΝΔΥΣΗΣ

ELVIKA

Βαγγέλης Μουρκούσης

Μ. ΜΠΟΤΣΑΡΗ 97, ΑΙΓΑΛΕΩ ΤΗΛ.: 210 5311366, FAX: 210 5311367
Κιν.: 6937 290660 e-mail: replace@otenet.gr

ELVIKA

ΠΑΝΟΣ ΜΟΥΡΚΟΥΣΗΣ
Πρόεδρος & Δ/νων Σύμβουλος

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ & ΕΜΠΟΡΙΑ ΕΙΣΡΟΥΧΩΝ - ΕΙΔΩΝ ΕΝΔΥΣΗΣ
Κηφισού 32, 122 41 Αιγάλεω ΑΘΗΝΑ
Τηλ.: 210-53.11.366, Fax: 210-53.11.367, e-mail: elvika@otenet.gr

**Παρακαλούμε
Θερμά**

όλους τους συγχωριανούς μας να μας ενημερώνουν για κάθε κοινωνικό γεγονός που αφορά γεννήσεις, γάμους, βαφτίσια, θανάτους κ.ά. στα τηλέφωνα του Προέδρου του Δ. Σ Αλούπη Βασιλείου 6977201575, του Αντιπροέδρου Βελέντζα Ιωάννη 9672250326 ή στο γραφείο του Συλλόγου τηλ. 210 7779504.

**Παραδοσιακή Ταβέρνα
Σιώκος**

Η παράδοση του καλού κρασιού και φαγητού συνεχίζεται
Παλ. Πατρών Γερμανού 98
Βύρωνας- Ν. Ελβετία
Τηλ. 210 7663017

**ΕΙΣΑΓΩΓΗ - ΕΜΠΟΡΙΑ
ΦΡΟΥΤΩΝ & ΛΑΧΑΝΙΚΩΝ
ΤΡΟΦΟΔΟΣΙΕΣ ΠΛΟΙΩΝ -
ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΩΝ - CATERING**
ΑΛΟΥΠΗ Π. ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ 1ο:

Γρηγ. Αυξεντίου 4, Ζωγράφου
Τηλ. 210 77 72 015

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ 2ο:

Μεναίχμου 3, Ν. Κόσμος
Τηλ. / Fax: 210 92 36 562

www.cocfruit.gr

e-mail: cocfruit@tpp24.gr

ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΤΕ

Να μας στέλνετε τις απόψεις σας, τα άρθρα σας, τα νέα σας, που θέλετε να δημοσιευτούν στην εφημερίδα μας.

Να μας γνωρίζετε τυχόν αλλαγή της διεύθυνσης που θέλετε να λαμβάνετε την εφημερίδα.

**ΦΑΡΜΑ
ΚΑΡΑΪΝΔΡΟΣ**

ΚΡΕΑΤΑ ΝΤΟΠΙΑ
ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΜΑΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ 60 - ΑΝΩ ΓΛΥΦΑΔΑ
ΤΗΛ. 210 96.40.320

ΖΗΡΑΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΑΝΤ/ΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΒΙΟΡΑΝ
ΠΡΟΣΟΦΕΙΣ-ΠΟΡΤΕΣ
ΠΑΡΑΘΥΡΑ
ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ
ΒΙΟΚΑΡΠΕΤ'S GROUP

ΒΙΟΡΑΝ Α.Ε.
ΠΡΟΣΟΦΕΙΣ -ΠΟΡΤΕΣ ΠΑΡΑΘΥΡΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ
ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ 442 ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
ΤΗΛ: 210 6394388 FAX: 210 6012633
ΚΙΝ: 6944 292672

Αναμνήσεις από τα παλιά

Πόσες φορές δεν ήρθαν στο μυαλό μου οι εικόνες που μετέφεραν τα λόγια του πατέρα μου, του παππού μου και των θείων μου ακούγοντας τις διηγήσεις τους για τα δύσκολα εκείνα χρόνια που προηγήθηκαν των σημερινών χρόνων. Το γηροκομείο, οι Δερβολασάδες, τα Δερβενοχώρια, ο Μουρόκαμπος, η Πέτρα, οι Δελφοί, οι Καρούτες και επιτέλους τα Βοστανισιότικα χωράφια έχουν μείνει βαθιά μέσα στη μνήμη μου όπως και τα όσα ακολουθούσαν όλους τους Κωσταρτσιώτες μέχρι να φτάσουν από το χωριό τους στην Αθήνα και αντίστροφα...

Οι αφηγήσεις των δικών μου, κυρίως στα παιδικά μου χρόνια, ατελείωτες.

Έτσι αποφάσισα με αφορμή μια περιπέτεια που είχαν οι χωριανοί κατά τη διάρκεια της κατοχής και μου έφερε πρόχειρα γραμμένη ο πατέρας μου, να αναφερθώ στις δύσκολες συνθήκες διαβίωσης που είχαν οι κτηνοτρόφοι της περιοχής της ορεινής Δωρίδας.

Η διαδρομή από τα ορεινά χωριά της Δωρίδας μέχρι τις μεγαλουπόλεις ήταν παλιά και ίσως ξεκινούσε από τα πρώτα χρόνια της απελευθέρωσης από τον τουρκικό ζυγό.

Εκείνα τα χρόνια οι πρόγονοί μας ξεκινούσαν την άνοιξη, συνήθως αρχές Μάη, και περίπου μετά από παρέλευση δύο εβδομάδων έφταναν στο χωριό. Στα μέσα Νοέμβρη έφευγαν από το χωριό και μετά από είκοσι μέρες, έφταναν στην Αθήνα.

Συνήθως αναχωρούσαν ομαδικά, βλέπετε πάντα υπήρχαν κίνδυνοι στο δρόμο χώρια από τα καιρικά φαινόμενα στα οποία θα αναφερθώ στη συνέχεια. Όταν ξεκινούσαν από την Αθήνα για το χωριό, η συγκέντρωση γίνονταν στο Γηροκομείο στους Αμπελοκήπους. Η χαρά τους ήταν διάχυτη και τα πρόσωπα γελαστά, οι δυνατές τους φωνές ακούγονταν παντού. Πολλοί είχαν καιρό να ειπωθούν γιατί ήταν και μακρινές οι αποστάσεις που είχαν τα μαντριά τους. Έτσι είχαν ως τόπο συνάντησης το Γηροκομείο για αναχώρηση. Και με αυτόν τον τρόπο ξεκινούσε το μακρύ ταξίδι για την αγαπημένη τους Κωσταρίτσα κοντά στους δικούς τους ανθρώπους. Βλέπετε πολλά μέλη των οικογενειών τους διέμεναν στο χωριό και η επικοινωνία μαζί τους δύσκολη ακόμη και ταχυδρομικώς. Έτσι βάζιζαν μαζί με τα ζωντανά, τα πράγματα όπως τα έλεγαν, νυχθημερόν με βροχή κρύο, χιόνι, σε βουνά, κάμπους, ραχούλες μέχρι να φτάσουν στον Άγιο, τον Άγιο Παντελεήμονα και τότε άναβαν φωτιές που θαρούσες πως έγλειφαν τον ουρανό για να πουν απέναντι στους δικούς τους ότι εδώ είμαστε και πάλι κοντά σας και συναισθήματα χαράς πλημμύριζαν το χωριό.

Διαμετρικά αντίθετα συναισθήματα υπήρχαν το φθινόπωρο σαν ερχόταν η ώρα του αποχωρισμού στις 14 του Νοέμβρη. Η πορεία προς τον τόπο προορισμού δύσκολη με τα καιρικά φαινόμενα να τη δυσχεραίνουν ακόμα περισσότερο. Πολλές φορές κυρίως τον χειμώνα η βροχή δεν έλεγε να σταματήσει για ολόκληρο το ταξίδι και βάζιζαν μέσα στη λάσπη με τα ρούχα τους ασήκωτα από την βροχή.

Κάποτε στο Κριεκούκι το χιόνι έφθανε το 1,5 μέτρο και οι άνθρωποι εκεί φιλοξένησαν στο προαύλιο του σχολείου τον Καραμπρόγιαννο και τον Βασιλάρα τον Καραϊνδρο για να μην αφανιστούν από τις δύσκολες καιρικές εκείνες συνθήκες. Παρόμοιες ιστορίες υπάρχουν πάρα πολλές για να καταλάβουμε το μέγεθος των δυσκολιών. Ακόμα και η εξασφάλιση του φαγητού ήταν δύσκολη καθώς

δεν ήταν πάντοτε κοντά σε πόλεις και χωριά για να αγοράσουν τα απαραίτητα.

Τα περισσότερα αγόρια των κτηνοτρόφων μόλις τελείωναν το δημοτικό, ακολουθούσαν και εκείνα τους δικούς τους στα ταξίδια με όλες τις κακουχίες να τους σκληραγωγούν για τη συνέχεια της ζωής τους.

Αλλά πέρα από τα καιρικά φαινόμενα υπήρχαν και άλλοι κίνδυνοι. Πρώτα οι ληστές που λημέωνταν την κάθε περιοχή. Κατόπιν ήρθε η Κατοχή και μετά ο εμφύλιος σπαραγμός. Αλλά και οι ασθένειες των ζώων που ήταν μεταδοτικές και μπορούσαν κάποιον που ήταν μεγαλοτσέλιγκας με εκατοντάδες γιδοπρόβατα να μείνει με ελάχιστα και να ξεκινήσει από την αρχή. Τότε δεν υπήρχαν ούτε επιδοτήσεις, ούτε Ε.Λ.Γ.Α. Και η προώθηση των κτηνοτροφικών προϊόντων δύσκολη. Αλλά η υπερηφάνεια των προγόνων μας μεγαλειώδης, με τα ζώα τους να ανεβαίνουν την άνοιξη σε ραχούλες και βουνά σε καταπράσινα λιβάδια μέσα από ρεματιές, κάτω από φυλλωσιές με προορισμό τις καταπράσινες πλαγιές των Βαρδουσιών. Τα κυπροκούδουνα χάριζαν όμορφους ήχους σε όλους και όταν έμενε λίγος χρόνος ξαπόστασης, τα νεαρά παιδιά με τις φλογέρες τους θύμιζαν ότι παρόλες τις δυσκολίες, η ζωή είναι όμορφη και έχει πολλές χαρές. Στη συνέχεια παραθέτω την περιπέτεια όπως μου την έγραψε ο πατέρας μου:

Άνοιξη 1942

Όλοι οι κτηνοτρόφοι από το Διχώρι λόγω της κατοχής και ότι στο δρόμο που πηγαίναμε για το χωριό υπήρχαν κλέφτες. Αποφασίσαμε να φύγουμε μαζί για το χωριό. Είχαμε μαζευτεί όλοι στους

Αμπελοκήπους δίπλα στο γεροκομείο. Μαζί μας ήτανε και μερικοί από την Αθήνα που θέλανε να έρθουν στο χωριό: ο Παναγιώτης Τσιμέκης και πολλοί άλλοι που δεν ήταν κτηνοτρόφοι. Ξεκινήσαμε 27 Απριλίου από το γεροκομείο το μεσημέρι πήγαμε στην εκκλησούλα στον απ Γιαννάκη. Το βράδυ φτάσαμε απάνω στην Πάρνηθα στην τοποθεσία σάπιο πηγάδι τα μεσάνυχτα. Στις 28 Απριλίου φύγαμε και το μεσημέρι φτάσαμε στους Δερβεδουσάρες. Το βράδυ φτάσαμε στις καψάλες. Την επόμενη μέρα το μεσημέρι φτάσαμε στη Θήβα. Το βράδυ φτάσαμε στην πέτρα, εκεί είχαν κατασκηνώσει Ιταλοί. Τους δώσαμε φρέσκο τυρί και μας δώσαν μακαρόνια. Την επόμενη μέρα το μεσημέρι φτάσαμε στη Λειβαδιά. Το βράδυ φτάσαμε Κορακόλιθο. Την άλλη μέρα το μεσημέρι φτάσαμε στην Αράχωβα είχε έρθει ο Γιώργος Παπαγεωργίου ο Σολίβανος μαζί με τη Μαριώ τη Ζαβορίτη να μας προ-

παντήσουν. Καθήσαμε μέχρι το βράδυ εκεί, φύγαμε νύχτα, μας βρήκε η μέρα στους Δελφούς. Το μεσημέρι περάσαμε την καλοερκώλα και πέρασαμε στις ελιές της Αμφίσσης. Την ώρα που αρμέγαμε, ήρθαν δύο κασικοκλέφτες. Πήγε ο Σολίβανος και τους βρήκε και του είπανε ότι θέλουν τυρί και πρόβατα. Πιο πάνω στο караούλι καθόνταν κάποιος από αυτούς και τους σφυρίζει και φύγαν αμέσως. Μετά από δυό τρία λεπτά φτάσαν πέντε χωροφύλακες. Τους είχε δει πιο πανώ ο άλλος γι' αυτό τους σφύριξε. Το βράδυ μαζί με τους χωροφύλακους πήγαμε στην Άμφισσα. Πήγαμε στο Διοικητή της χωροφυλακής και μας έδωσε πέντε χωροφύλακους και μας συνόδεψαν. Το μεσημέρι φτάσαμε στον Πλατό που είναι μετά τις Καρούτες. Το βράδυ πήγαμε στο Λιδωρίκι στην τοποθεσία Τραγδάκι. Την επόμενη μέρα το μεσημέρι φτάσαμε στον πάτο στη μακριά ράχη στην κάτω εκκλησία. Το βράδυ φτάσαμε στον Άγιο Παντελεήμονα. Το πρωί μερικές γυναίκες άναψαν φωτιά σε κάτι κέδρα για να τις δουν από το χωριό. Το μεσημέρι μερικοί σταματήσαμε στην πλατεία από κάτω, άλλοι πήγαν στον απ-Γεώργη και στο ξεροχώραφο... και από εκεί ο κάθενας πήγε στο χωράφι του.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΦΩΚΙΔΟΣ

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΦΩΚΙΔΟΣ Α Θ Η Ν Α Γ Ο Ρ Α Σ

Πρός

Τό Χριστεπώνυμο πλήρωμα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Τέκνα "ἐν Κυρίῳ" ἀγαπητά,

"Εἰ δέ Χριστός οὐκ ἐγήγερται ... κενή δέ καί ἡ πίστις ὑμῶν". (Α' Κορ. 15, 17).

Τό θεμέλιο τῆς στηρίξεως τοῦ οἰκοδομήματος τῆς χριστιανικῆς Ἐκκλησίας καί τῆς πίστεώς μας, εἶναι ὁ κενός Τάφος, πού τόν ἐκκένωσε ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ μας καί ἡ μαρτυρία τῶν Ἀγγέλων πρὸς τίς μυροφόρες Γυναῖκες, πού τοὺς ἀπευθύνουν τό πῖο Χαρμόσυνο μήνυμα πού ἀκούστηκε ποτέ στόν κόσμον, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός τόν ὁποῖο ἀναζητεῖτε μεταξύ τῶν νεκρῶν στά μνήματα καί στοὺς τάφους "οὐκ ἔστι ὧδε ἡγέρθη" (Ματθ. 28, 6).

Ὁ φθόνος καί ἡ κακία τῶν ἀνθρώπων τόν κατεδίκασε στόν διά τοῦ Σταυροῦ ἐπονείδιστο θάνατο. Ὁ τάφος ὅμως δέν μπόρεσε νά τόν κρατήσει γιατί ὁ Χριστός εἶναι ἡ Ζωή καί ἡ Ἀνάσταση.

Ἐκτοτε τό μήνυμα τοῦ Ἀγγέλου τό μετέφεραν οἱ Μυροφόρες Γυναῖκες μέ τήν Αὔρα τῆς Αὐγῆς τῆς μίας τῶν Σαββάτων, τῆς Κυριακῆς τά ξημερώματα πρό τῆς Ἀνατολῆς τοῦ Ἥλιου, εἶχε Ἀνατελλεῖ ἐκ τοῦ Τάφου, διά τῆς Ἀναστάσεώς του, ὁ Ἥλιος τῆς Ἀγιότητος, τῆς Παντοδυναμίας καί τῆς Νίκης κατά τοῦ Θανάτου.

Ἀγαπητοί μου Χριστιανοί, στό ὑποθετικό λοιπόν ἐρώτημα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου πού ἀπαντᾷ στοὺς ἀμφιβάλλοντες καί ὀλιγοπίστους "εἰ δέ Χριστός οὐκ ἀγήγερται ... κενή δέ ἡ πίστις ὑμῶν" (Α' Κορ. 15, 17), ἀπαντοῦν οἱ Μάρτυρες τῆς Ἀναστάσεως ὄλων τῶν αἰώνων καί ὄλων τῶν ἐποχῶν καί ἐάν δέν Ἀναστήθηκε ὁ Χριστός τότε καί ἐμεῖς εὐρισκόμεθα σέ πλάνη καί ἄλλους παραπλανοῦμε μέ τό Κήρυγμα τῆς Ἀναστάσεως.

Τά ἐπιχειρήματα ὅμως καί οἱ ἀποδείξεις γιά τήν Ἀνάσταση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ δέν λείπουν, ὥστε, οἱ ἄδολες καί καθαρές καρδιές, νά ἀκούσουν καί ἀποδεχθοῦν τό "ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ" τό ὁποῖο διακηρύττει ὁ κενός Τάφος πού τόν ἐκκένωσε ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ μας, τό διακήρυξαν οἱ φύλακες πού τόν φρουρούσαν καί οἱ Ἄγγελοι μέ τίς μυροφόρες Γυναῖκες, πού ἔλαβαν τό χαρμόσυνο μήνυμα καί εἶδαν τόν κενό Τάφο καί τά ἐντάφια σπάργανα χωρίς τό σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, ὁ ὁποῖος Ἰησοῦς ἐνεφανίσθη μετὰ στίς Μυροφόρες καί τοὺς εἶπε τό εὐλογημένο "χαίρετε" τῆ χαρά τήν μεγάλη καί ἀναφαίρετο τήν ὁποία "Οὐδεὶς αἶρει ἐφ' ὑμῶν" πλὴν τῆς ἀμαρτίας.

Μετὰ ἐμφανίσθηκε, τήν πρώτη ἡμέρα τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, στό ὑπερῶο, ὅπου ἦταν συνηγμένοι οἱ δέκα μαθηταί χωρίς τόν Ἀπόστολο Θωμᾶ καί τοὺς ἀπεύθυνε τό "εἰρήνη ὑμῖν" εἰρηνεύετε "μή ταρσέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά", "μηδέ δειλιάτω", (Λουκ. 24, 36), ἐνίκηθη ὁ μεγαλύτερος ἐχθρὸς τοῦ ἀνθρώπου, μέ τόν θάνατό του ἐπάτησε τόν θάνατο καί σᾶς ἀπελευθέρωσε καί ἀπὸ τοὺς Τάφους τῆς ἀμαρτίας καί ἀπὸ τά μνήματα τῶν νεκρῶν σωμάτων.

Καί ἄλλες φανερώσεις ἔκανε ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν του γιά νά πείσει καί αὐτόν τόν ἀπηστήσαντα Ἀπόστολο Θωμᾶ, ὥστε νά πεισθεῖ μετὰ τήν ψηλάφηση, ὅτι δέν εἶναι φάντασμα καί νά ἀναφωνῆσει γεμάτος χαρά "ὁ Κύριός μου καί ὁ Θεός μου" (Ἰωάν. 20, 28).

Μετὰ τήν Ἀνάστασή του Ὁ Κύριος ἐξαποστέλλει τοὺς μαθητάς του νά κηρύξουν ὅχι μόνο στοὺς Ἰσραηλίτες, ἀλλὰ καί εἰς πάντα τά Ἔθνη, τό χαρμόσυνο μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως καί ἀφοῦ κατηγήσουν τοὺς ἀνθρώπους στή συνέχεια νά τοὺς βαπτίζουν εἰς τό ὄνομα τοῦ πατρὸς καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος (Ματθ. 28, 19) καί τοὺς συμβουλεύουν νά ζοῦν μέ τίς ἀλήθειες τοῦ Θεοῦ καί ὅχι μέ τά φέματα τοῦ κόσμου καί νά σταματήσουν τήν λατρεία στά εἰδωλα.

Γιά νά ἀρθεῖ πᾶσα ἀμφιβολία καί ὀλιγοπιστία, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός Ἀνεστήθη, ἀποδύκνεται ἀπὸ τά ὅσα Ἀναφωνεῖ ὁ πρῶν διώκτης τοῦ χριστιανισμοῦ Σαοὺλ ὁ μετέπειτα Ἀπόστολος Παῦλος:

"ἐφανερῶθει ἀδελφοί μου ὁ Ἰησοῦς καί εἰς ἐμένα τόν Ζηλωτὴν τῶν Πατρικῶν μου Παραδόσεων ἐκεῖ στά προπύλαια τῆς Δαμασκοῦ, πού πῆγαινα νά συλλάβω τοὺς Κήρυκες τῆς Ἀναστάσεως, τοὺς μαθητάς τῆς νέας πίστεως, πού ἐπρόκειτο μέ αὐτό τους τό ζωηφόρο κήρυγμα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ νά κατεδαφίσουν τόν εἰδωλολατρικό κόσμον καί μέ τό Σύμβολο τῆς νίκης καί τοῦ θριάμβου τῆς ἐλπίδας καί τῆς Ἀναστάσεως, τόν Σταυρό τοῦ Κυρίου καί τήν πίστη τῶν Μαρτύρων καί Ὁμολογητῶν, πότισαν καί ποτίζουν διά τῆς θυσίας καί τοῦ μαρτυρίου, τό ἀειθαλές δέντρο τῆς Ἐκκλησίας μέ τοὺς καρπούς τῆς πίστεως, τῆς ἐλπίδας καί τῆς ἀγάπης, πού πηγὴ ἀέναο θά ἔχουν τήν Ἀνάσταση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ".

Μέ αὐτὴ τήν πίστη λευκᾶ γηρατειᾶ καί ἀνοξιότατα νιάτα ὄδευαν στό μαρτύριο καί προσέυχονταν γιά αὐτοὺς πού πῆγαιναν νά τοὺς θανατώσουν.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, διά τῆς πίστεως οἱ κήρυκες τῆς Ἀναστάσεως μέ τό "Ἀληθῶς Ἀνέστη" κατηγωνίσαντο Βασιλείας εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός. (Ἐβρ. 11, 33-34).

Μέ αὐτὴ τήν πίστη ὑψώθηκε τό χιλιόχρονο Βυζάντιο, ἄντεξαν στοὺς χρόνους τῆς σκλαβιάς, ἐπίσης οἱ πρόγονοί μας ἀγωνίσθηκαν ὑπὲρ πίστεως καί πατρίδας καί μᾶς παρέδωσαν ἐλευθερὴ τήν γλυκυτάτη Ἑλλάδα, πού ὅπως λέει ὁ Ἐθνικός μας ποιητὴς Διονύσιος Σολωμός "... ἀπὸ τά ἱερά κόκαλα τῶν Ἑλλήνων προπατόρων καί πατέρων μας ..." γιά νά ζήσουμε "ἐν ἐλευθερίᾳ" τίς Ἀξίες τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, τῆς πατρίδας καί τῆς χριστιανικῆς οἰκογένειας καί νά τρεφόμεθα μέ τίς ἀξίες τῆς Ἁγίας πίστεώς μας.

Ἀδελφοί μου, "στῶμεν καλῶς", διότι διερχόμεθα κρίση ταυτότητας καί ἂν δέν προσέξουμε κινδυνεύουμε νά χάσουμε ὅτι εὐγενές, ὅτι Ὅσιο καί Ἱερό μᾶς παρέδωσαν οἱ πατέρες μας.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, τήν Ἁγία πίστη μας καί τήν ἐλπίδα τῆς Ἀναστάσεως, ἀφοῦ τά ζήσουμε ἐμεῖς "ἐν μετανοίᾳ" νά τά παραδώσουμε καί εἰς τά παιδιά μας, σάν τήν πῖο βαρεῖα κληρονομία καί τότε θά περάσουμε μέ εὐκολία ὄλες τίς δυσκολίες τῆς κοσμικῆς ζωῆς.

Τέλος εὐχομαι καί προσέυχομαι μετὰ δυνάμεως στόν Ἀναστάντα Κύριο νά δίνει στά, ἐν Χριστῶ, πνευματικά μου παιδιά τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φωκίδος ἀλλὰ καί σέ ὄλους τοὺς χριστιανούς υγεία, χαρά καί ἀγάπη, ὥστε ὅλοι μας νά ἀναφωνοῦμε πάντοτε τόν ὕμνον τῆς "ἐν Χριστῶ", ἐλπίδας μας.

« Χριστός Ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
θανάτω θάνατον πατήσας,
καί τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι
ζωὴν χαρισάμενος. »

Μέ πολλή πατρική στοργή καί ἀγάπη,

Ὁ Ποιμενάρχης σας
Ο ΦΩΚΙΔΟΣ Α Θ Η Ν Α Γ Ο Ρ Α Σ

ΕΥΧΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ

Αγαπητοί Συmpατριώτες,

Εύχομαι το ἅγιο Φως τῆς Ἀνάστασης νά φωτίσει τίς ψυχές καί τίς ζωές ὄλων μας.

Σε μια τόσο κρίσιμη περίοδο για τη χώρα μας, ας δουλέψουμε ὄλοι μαζί αρμονικά καί συντονισμένα, ας ἀποφύγουμε τα κακῶς κείμενα του παρελθόντος καί ας κινήθουμε με γνώμονα το συμφέρον του τόπου μας, για το καλύτερο αὐριο που ὄλοι δικαιούμαστε.

Χριστός Ἀνέστη καί Χρόνια Πολλά σε ὄλους,

ΑΦΡΟΔΙΤΗ Κ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΦΩΚΙΔΑΣ

Με την ευκαιρία των Ἀγίων Ἡμερῶν του Πάσχα θέλω νά ευχηθῶ σε ὄλους τους συμπατριώτες μας, το Ἀναστάσιμο φως νά φωτίζει τίς ζωές ὄλων μας καί νά χαρίζει εἰρήνη, ἀγάπη καί αἰσιοδοξία για το αὐριο.

Ἰδιαίτερα δε, στη δύσκολη περίοδο για ολόκληρο τον κόσμο, ὅπως αὐτή που διανύουμε, το ἐλπιδοφόρο μήνυμα τῆς Ἀνάστασης του Κυρίου ας αποτελέσει πηγὴ δύναμης, πίστεως, προσωπικῆς δημιουργίας καί συλλογικῆς προκοπῆς.

Χρόνια πολλά καί Καλή Ἀνάσταση.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΦΩΚΙΔΑΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΗΜ. ΦΟΥΣΕΚΗΣ

Ο Δήμαρχος Βαρδουσιῶν
Βασίλειος Κ. Νικολέτος
ἐνόψει των εορτῶν του Πάσχα
εὐχεται
σε ὄλους τους Βαρδουσιώτες
Υγεία, Ευτυχία καί
καλή Λαμπρή στα Χωριά τους.

Αγαπητές συνδημότισσες,
αγαπητοί συνδημότες,
φίλες καί φίλοι του Δήμου Λιδωρικίου.

Για τίς Ἁγίες ἡμέρες του Πάσχα εύχομαι ολόψυχα σε σας καί τίς οἰκογένειές σας Καλή Ἀνάσταση καί Χρόνια Πολλά με υγεία, χαρά καί ευτυχία.

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΛΙΔΩΡΙΚΙΟΥ
ΚΟΥΛΟΥΛΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Καί σε δύσκολους για τη χώρα μας καιρούς, η μεγάλη γιορτὴ τῆς Χριστιανοσύνης, η Ἀνάσταση του Θεανθρώπου, γιορταζόταν σκορπώντας Ἐλπίδα καί Πίστη στη Ζωὴ κατά του θανάτου, στο Φως κατά του σκότους.

Ἔτσι καί φέτος, εύχομαι ἀπὸ καρδιάς σε ὄλους καί ὄλες Συmpατριώτες Φωκείς καί Φίλους ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ καί ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ με Υγεία, Οἰκογενειακὴ Προκοπή καί ξεπέρασμα ὄλων των δυσκολιῶν.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΧΑΡ. ΦΛΩΡΟΣ
τ. ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΠΟΛΙΤΕΥΤΗΣ Ν.Δ. ΝΟΜΟΥ ΦΩΚΙΔΑΣ